

La **DOSAR NR. 147/1285/2023**
ECLI:RO:TBSCJ:2023:001.000959

INSTANTA:

Inalta Curte de Casatie si Justitie

Subscrisa **INCORPORO S.R.L.**, cu sediul social in Judetul Cluj, Localitatea Cluj-Napoca, Strada Aurel Vlaicu, Nr 2, Bloc 5A, Sc I, Etaj 7, Apartament 28,

Reprezentata de

Deleanu Stefan-Lucian, in calitate de administrator cu puteri depline a societatii in curs de inregistrare "INCORPORO S.R.L", identificat in baza CI CJ1001126, CNP 5021019330205, domiciliat in Judetul Cluj, Localitatea Cluj-Napoca, Strada Aurel Vlaicu, Nr 2, Bloc 5A, Sc I, Etaj 7, Apartament 28,

Numar Telefon: +40786833325

Email contact: office@incorpo.ro

In contradictoriu cu intimatul, OFICIUL REGISTRULUI COMERȚULUI DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL CLUJ, cu sediul in Cluj-Napoca, Piața Ștefan cel Mare 4, 400394

In termen legal, temeiul dispozitiilor art. 488 Cod procedură civilă formulam următorul:

RECURS

Împotriva Hotararii 133/2024, pronuntata de curtea de Apel Cluj în dosarul nr. 147/1285/2023, prin care a fost respins apelul formulat de subscrisa împotriva Sentinței civile nr. 959/2023 pronunțată de Tribunalul Specializat Cluj.

Prin care solicitam instantei ca in urma hotararii ce va pronunta in cauza sa dispuna:

1. **Admiterea recursului** formulat de subscrisa, cu consecinta casarii in tot a hotararii antementionate si trimiterea spre rejudecarea fondului.

Aspecte de procedura

1. Admisibilitatea Recursului

Admisibilitatea recursului depinde de indeplinirea cumulativa a urmatoarelor conditii, prezentate in format tabelar pentru a facilita consultarea rapida a lor:

Aspect	Descriere	Respectat
Depunerea cererii de recurs in termen	Recursul este declarat în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii (art. 485 alin. 1 Cod procedură civilă)	✓
Susceptibilitatea la recurs	Hotărârea atacată este susceptibilă de recurs, fiind o hotărâre pronunțată de o curte de apel (art. 483 alin. 1 Cod procedură civilă)	✓
Achitarea taxei de timbru	OUG 80/2013 prevede ca cuantumul taxei de timbru pentru cererile de recurs pentru motivele prevazute de ART 148, pct 1-7, CPP este de 100 RON, iar pentru pct 8, 50% din suma, dar nu mai puțin de 100 RON. Dovada achitarii atasata in anexa.	✓
Motivarea cererii de recurs	Descris supra, si urmeaza a fi completat prin memoriu aditional.	✓
Mentiiuni privitoare la parti (Art 486, alin 1 CPC)	Recursul este declarat în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii (art. 485 alin. 1 Cod procedură civilă)	✓

2. Motivele de recurs invocate in prezentul recurs

În temeiul dispozițiilor art. 488 alin. 1 pct. 4, 6 și 8 din Codul de procedură civilă, formulăm prezentul recurs, invocând următoarele motive de nelegalitate a deciziei atacate:

- a) Instanța de apel a depășit atribuțiile puterii judecătorești, încălcând principiul separației puterilor în stat, în condițiile în care a adăugat la lege, aplicând prin analogie dispozițiile O.G. nr. 65/1994 la situația subscrisei, deși condițiile de aplicabilitate a acestui act normativ nu erau întrunite în mod obiectiv. Or, instanța nu are competența de a crea norme juridice, ci doar de a aplica dispozițiile legale în vigoare la situația de fapt dedusă judecării.
- b) Hotărârea recurată cuprinde motive străine de natura cauzei, instanța de apel invocând argumente noi în susținerea soluției de respingere a apelului, aspecte

care nu au format obiectul primei judecări și față de care apelanta nu a avut posibilitatea de a formula apărări. De asemenea, motivarea deciziei atacate este contradictorie, reținând, pe de o parte, că activitatea subscrisei se circumscrie noțiunii de contabilitate primară, căreia îi sunt aplicabile dispozițiile generale ale Legii contabilității, pentru ca ulterior să invoce necesitatea îndeplinirii condițiilor speciale prevăzute de O.G. nr. 65/1994.

- c) Instanța de apel a încălcat și aplicat greșit normele de drept material, respectiv art. 10 din Codul civil, care interzice aplicarea prin analogie a dispozițiilor cu caracter de excepție, astfel cum sunt cele cuprinse în O.G. nr. 65/1994, procedând la extinderea în mod nepermis a sferei de aplicabilitate a acestora din urmă, deși activitatea subscrisei nu se regăsește în enumerarea expresă și limitativă a operațiunilor reglementate de acest act normativ.

Totodată, invocăm și o posibilă nulitate relativă a deciziei atacate, întrucât, prin depășirea limitelor investiției sale și prin reținerea unor motive noi în susținerea soluției de respingere a apelului, instanța a nesocotit principiul disponibilității, îngrădind dreptul la apărare al subscrisei și agravând situația apelantei în propria cale de atac, cu consecința vicerii hotărârii pronunțate.

Motivarea Recursului

Prezenta reprezintă o prezentare succintă asupra motivelor de recurs, analiza în detaliu urmând a se prezenta prin memoriu adițional.

Este de notat că în motivarea apelului, apar numeroase erori materiale (eg: în loc de instanța de fond se retine - instanța de apel, se citează greșit legi (conținut real, legea citată greșit), etc. *In cazul unei neclarități, vă rugăm aprofundarea hotărârii de apel în totalitatea sa, de unde reiese din context conținutul probabil dorit.*

1. Analogia în analiza stării de drept

Prima eroare de aplicare a dreptului material făcută de instanța de apel este încălcarea Art 10 - Interzicerea analogiei, cod civil, care prevede că **“Legile care derogă de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi civile sau care prevăd sancțiuni civile se aplică numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege”**.

Acesta este cazul cu **ORDONANȚA Nr. 65 din 19 august 1994 privind organizarea activității de expertiza contabilă și a contabililor autorizați**, din care instanța conchide că subscrisea ar avea obligativitatea urmării unor condiții speciale de înregistrare, în timp ce chiar instanța retine ca:

În acord cu soluția primei instanțe¹, Curtea apreciază că activitățile descrise de către apelantă ca reprezentând servicii suport de contabilitate primară reprezintă în realitate veritabile operațiuni de contabilitate în înțelesul dat acestei noțiuni prin art. 2 din Legea nr. 82/1991.

Astfel, potrivit Legii nr. 82/1991 contabilitatea reprezintă activitatea specializată în măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și a rezultatelor obținute din activitatea persoanelor juridice care au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea financiară, potrivit prezentei legi. În acest scop, contabilitatea trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și alte informații referitoare la activitatea desfășurată, atât pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori.

*Cât privește noțiunea de contabilitate primară, aceasta este în general definită ca reprezentând acea parte a contabilității care reprezintă procesul de înregistrare, sintetizare și raportare a documentelor justificative în scopul înregistrării în contabilitatea financiară, **însă ea nu beneficiază de o reglementare expresă în Legea nr. 82/1991**², după cum nici noțiunea de ajutor contabil nu are o astfel de reglementare, referirile la prevederile Legii din 27 ianuarie 1912 pentru organizarea meseriilor, creditului și asigurărilor muncitorești care reglementa profesia de ajutor contabil fiind lipsite de relevanță concretă în prezenta cauză, în condițiile în care aceasta a fost abrogată prin Legea contractelor de muncă din 1929, la rândul său modificată în anul 1938 și în cele din urmă abrogată.*

*Prin urmare, Curtea constată că în lipsa unor prevederi legale contrare, activitățile incluse în noțiunea de contabilitate primară sunt supuse aceluiași reglementări și pot fi desfășurate în aceleași condiții ca și restul activităților contabile, iar înființarea unei societăți având ca obiect de activitate (fie el principal sau secundar) contabilitate primară, face necesară îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 9 din OG nr. 65/1994 în acest scop*³

Analizând în detaliu fiecare dintre trimiterile marcate mai sus:

1. Instanța de fond a omis să ia în considerare existența Legii contabilității nr. 82/1991 ca act normativ cu caracter general în materie de contabilitate.

Opinia potrivit căreia activitatea subscrisei se circumscrie acestei norme generale a fost susținută de către apelantă, iar nu de către prima instanță, aspect reținut în mod eronat de către instanța de apel, astfel cum rezultă din coroborarea considerentelor sentinței tribunalului cu motivele de apel formulate.

2. Lipsa unei reglementări exprese cu privire la fiecare situație juridică în parte nu poate justifica o eventuală denegare de justiție.

Mai mult, Curtea de apel și-a însușit, în considerentele deciziei atacate, argumentul subscrisei referitor la aplicabilitatea în cauză a dispozițiilor Legii contabilității.

În condițiile în care activitatea preconizată a fi desfășurată de către apelantă nu face obiectul unei norme speciale de reglementare, înregistrarea societății este guvernată de dispozițiile cu caracter general cuprinse în Legea nr. 265/2022 și în Legea societăților nr. 31/1990, condiții a căror îndeplinire în speță nu a fost contestată.

3. În mod profund eronat, instanța de apel a conchis că în absența unor prevederi exprese contrare, activitatea subscrisei este supusă cerințelor instituite prin O.G. nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, act normativ cu caracter special.

Or, o atare încadrare juridică a situației subscrisei se fundamentează pe o analogie nepermisă și contravine în mod vădit normelor de drept material incidente, respectiv art. 10 din Codul civil, care interzice aplicarea extensivă a legilor ce derogă de la o dispoziție generală, restrâng exercițiul unor drepturi civile sau prevăd sancțiuni civile, acestea fiind de strictă interpretare și aplicare, doar în cazurile expres și limitativ prevăzute.

2. Depășirea atribuțiilor puterii judecătorești

O alta consecință a analogiei este depășirea atribuțiilor puterii judecătorești, pentru că în lipsa unei legi speciale, instanța era obligată să aplice legea generală, adică legea contabilității, care nu prevede norme speciale de înregistrare.

În schimb, instanța, observând prezenta în practica mai frecventă a societăților înregistrate conform legii speciale privind organizarea activității de expertiză contabilă și contabilitate autorizată, a conchis, prin analogie, că aceleași reguli trebuie aplicate și subscrisei, care totuși nu urma să desfășoare activități specifice activităților permise doar experților contabili și contabililor autorizați.

Similar argumentelor aduse de Procurorul General al României, în RIL-ul admis din 22.02.2024 (390/1/2024), promovat de MJ la solicitarea subsemnatului, faptul că anumite profesii liberale, precum avocatura, se bucură de norme care interzic în mod expres prestarea lor de către terți, nu se poate aplica prin analogie la toate legile care reglementează profesii liberale, în lipsa unei clauze similare, care să ofere exclusivitate economică unui astfel de corp.

În cazul profesiei de expert contabil și contabil autorizat, doar anumite activități sunt prerogativa exclusivă a experților din CECCAR, iar cele care sunt, sunt prevăzute expres nu prin OG 65/1994, ci tocmai prin legea contabilității, actul general de reglementare, unde instanța recunoaște că ne încadram.

3. Neaplicarea corectă a efectului devolutiv al Apelului și înrautărea situației în propria cale de atac

Într-o aplicare eronată a regulilor de procedură, instanța de apel a excedat limitele investiției sale, aducând în discuție argumente și motive noi, diferite de cele reținute de prima instanță în hotărârea a cărei legalitate era supusă verificării.

Astfel, apelanta a fost pusă în situația de a combate aceste noi aspecte invocate în considerentele deciziei atacate, aspect ce contravine principiului disponibilității și dreptului la apărare.

De altfel, aceeași eroare de a introduce elemente noi a fost săvârșită și de către instanța de fond, care, în considerentele sentinței pronunțate, a adăugat propriile argumente în susținerea soluției de respingere a cererii de înregistrare, dincolo de cele reținute în încheierea atacată a registratorului.

Precizăm că singura critică adusă de registratorul comerțului în încheierea de respingere a înmatriculării societății INCORPORO SRL a constat în pretinsa necesitate de îndeplinire a condițiilor speciale prevăzute de trei acte normative distincte, aspect contestat de subscrisa prin cererea de plângere împotriva acestei încheieri și prin apel.

Cu toate acestea, pe parcursul judecării, atât tribunalul, cât și curtea de apel au invocat propriile considerente în sprijinul soluției de respingere a cererilor subscrisei, aspect de natură a îi îngreuna dreptul la apărare și la exercitarea căilor de atac.

De altfel, deși instanța de apel însăși a constatat că apelanta a criticat în detaliu și exhaustiv argumentele primei instanțe și a invocat aplicarea și interpretarea eronată a dispozițiilor legale, aceasta s-a limitat să rețină nemulțumirea subscrisei față de soluție, fără însă a proceda la o analiză efectivă a criticilor formulate.

Or, înrăutățirea situației în propria cale de atac nu presupune exclusiv pronunțarea unei soluții nefavorabile prin comparație cu cea a primei instanțe, ci și obligarea părții de a răspunde unor argumente nou invocate de către instanță, cu nesocotirea principiului disponibilității și a rolului judecătorului în procesul civil.

Totodată, este de observat că, în condițiile în care instanța de apel a făcut aplicarea unor norme legale ce exced cadrului procesual stabilit prin cererea de chemare în judecată și motivele de apel, eventuala constatare de către Curtea Constituțională a unor aspecte de nelegalitate a dispozițiilor din Legea nr. 265/2022 care au generat aceste confuzii nu ar mai fi aptă a determina modificarea hotărârii pronunțate, întrucât aceasta s-a întemeiat pe multiple considerente și temeuri de drept.

Acest aspect este cu atât mai relevant cu cât aceste dispoziții legale nu au fundamentat în mod direct soluția instanței de apel, nefiind incidente în cauză, însă aplicarea lor eronată a fost de natură a distorsiona cadrul procesual.

Concluzii

În considerarea argumentelor anterior expuse, apreciem că soluția pronunțată de către instanța de apel este profund nelegală, fiind rezultatul unor multiple erori de interpretare și aplicare a normelor de drept material și procesual incidente în cauză.

Pe de o parte, instanța a nesocotit dispozițiile imperative ale art. 10 din Codul civil, care interzic aplicarea prin analogie a normelor juridice cu caracter de excepție, procedând la extinderea în mod nepermis a sferei de aplicabilitate a dispozițiilor O.G. nr. 65/1994 cu privire la activitatea subscrisei, în condițiile în care aceasta din urmă nu se circumscrie în mod obiectiv activităților expres și limitativ reglementate de

acest act normativ, ci este guvernată de dispozițiile cu caracter general în materia contabilității și a înregistrării societăților.

În egală măsură, prin modalitatea de soluționare a apelului, curtea a încălcat regulile de procedură a căror respectare este esențială într-un proces echitabil, adăugând propriile argumente în susținerea soluției pronunțate de prima instanță, cu depășirea limitelor investiției sale și cu nesocotirea principiului disponibilității, obligând astfel apelanta să combată aspecte noi, ce nu au format obiectul analizei primei instanțe și cu privire la care nu a avut posibilitatea de a formula apărări în fața tribunalului.

Cu toate că, în mod constant, atât Curtea Constituțională, cât și Înalta Curte de Casație și Justiție au statuat cu privire la necesitatea încadrării riguroase a instanțelor în limitele stabilite de lege cu ocazia exercitării căilor de atac, instanța de apel a ignorat jurisprudența obligatorie în materie, creând astfel un cadru procesual distorsionat, în care predictibilitatea și securitatea raporturilor juridice nu mai sunt asigurate.

Astfel, rejudecarea apelului în limitele legale stabilite de legiuitor se impune ca o garanție a respectării dreptului la un proces echitabil și a principiilor fundamentale ale procesului civil, constituind singura modalitate de înlăturare a gravelor erori de judecată ce au determinat pronunțarea soluției de respingere a cererii noastre de înregistrare în registrul comerțului.

În consecință, față de prejudiciul major cauzat prin tergiversarea în mod abuziv a procedurii de înregistrare a societății noastre și ținând seama de întinderea și gravitatea erorilor de interpretare și aplicare a legii ce afectează legalitatea și temeinicia deciziei recurate, vă solicităm admiterea recursului astfel cum a fost formulat, casarea în tot a deciziei atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare, în vederea pronunțării unei hotărâri legale și temeinice de către instanța de apel.

INCORPORO S.R.L.
Prin administrator
Deleanu Ștefan-Lucian

